

قدم های آهسته و پیوسته برای کسب موفقیت

فیلم سینمایی: «زبانی که با گرگ ها دود دارد»

فیلم سینمایی: «دلقک و سیمرغ»

فیلم سینمایی: «تابستان داغ»

فیلم سینمایی: «انتظار برای اکران»

فیلم سینمایی: «انتظار برای اکران»

فیلم سینمایی: «زبانی که با گرگ ها دود دارد»

فیلم سینمایی: «جانی»

فیلم سینمایی: «جانی»

فیلم سینمایی: «جانی»

فیلم سینمایی: «جانی»

فیلم سینمایی: «جانی»

فیلم سینمایی: «جانی»

شکیبا افخمی راد

در یک دهه اخیر نسل جدیدی از فیلم سازان مشهدی در سینمای کشور مشغول به فعالیت شده اند. فیلم سازانی که با آثارشان توانسته اند نظر بسیاری

گزارش خبری

آن ها باشد. البته برخی از این فیلم سازان هم به دلیل وسواس کاری که دارند، ترجیح می دهند میان آثارشان چند سالی فاصله بیندازند تا فیلم با کیفیت تری را راهی پرده سینما کنند. مادر گزارش پیش رو فعالیت نسل جدید فیلم سازان مشهدی را که در دهه ۹۰ اولین فیلم سینمایی خود را جلوی دوربین برده اند مرور کرده ایم.

موفق نبودن در گیشه

کاوه صباغ زاده که فرزند مهدی صباغ زاده، تهیه کننده و کارگردان سینماست، سال ۱۳۹۵ اولین ساخته سینمایی خود به نام «ایتالیا، ایتالیا» را جلوی دوربین برد، فیلمی که متفاوت از آثار معمول سینمای ایران بود و توانست نظر بسیاری از منتقدان را به خود جلب کند. «ایتالیا، ایتالیا» با راهیابی به سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر توانست در دو بخش بهترین بازیگر اول زن و بهترین چهره پردازی نامزد دریافت سیمرغ شود. البته، «ایتالیا، ایتالیا» فروش چندانی در گیشه نداشت و اکران موفقش را پشت سر نگذاشت. با وجود این سه سال بعد صباغ زاده فیلم دیگری در همان فضای «ایتالیا، ایتالیا» جلوی دوربین برد، فیلمی به نام «مانتیسیم عماد و طوبا» که در سی و نهمین دوره جشنواره فیلم فجر حضور داشت و در دو بخش نامزد دریافت جایزه شد. دومین ساخته صباغ زاده هم همچون اثر اولش در گیشه موفق نبود، اتفاقی که احتمالاً باعث شده است این سینماگر به سراغ ساخت اثر شومش نرود. او در روزهای گذشته هم درباره وضعیت بد اهالی سینما و خانه نشینی آن ها گفت وگویی کرد که بازتاب زیادی در فضای مجازی داشت.

انتظار برای اکران اولین اثر

امیراطهر سهیلی که بیشتر به واسطه فعالیتش در عرصه فیلم کوتاه و مستند شناخته می شود، چند سالی است که در انتظار اکران اولین ساخته سینمایی خود است. این فیلم که «زنانی که با گرگ ها دود دارند» نام دارد حدود هشت سال پیش با بودجه خصوصی ساخته شده است. شاید همین نبود حمایت های دولتی از دلایلی باشد که فیلم سهیلی همچنان در صف اکران باقی مانده و نمی تواند مافیای اکران را پشت سر بگذارد و روی پرده برود. «زنانی که با گرگ ها دود دارند» البته در طی این سال های در جشنواره های مختلف خارجی نمایش داده شده و توانسته است موفقیت هایی هم کسب کند. باید دید سهیلی که در شهرش مانده است و فعالیت هایش را در مشهد پیگیری می کند، همچنان منتظر اکران این فیلم می ماند یا بدون اکران سراغ ساختن اثر بعدی خود می رود.

درخشش با ۲ اثر سینمایی

نیمای جاویدی سال ۱۳۹۲ نخستین اثر سینمایی خود به نام «ملبورن» را کارگردانی کرد که در سی و دومین دوره جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و توانست نامزد دریافت دو جایزه شود. این کارگردان پنج سال بعد یعنی در سال ۱۳۹۷ دومین فیلم سینمایی اش را جلوی دوربین برد. فیلم «سرخپوست» با بازی نوید محمدزاده و پریناز ایزدیار حتی از اولین ساخته جاویدی هم بهتر بود و توانست هم نظر مردم و هم منتقدان را به خود جلب کند. یک سال بعد جاویدی به عنوان نویسنده در جشنواره فجر حضور پیدا کرد و سیمرغ بهترین فیلم نامه را برای «خورشید» به دست آورد. او کمی پرکارتر از سایر سینماگران مشهدی بود و سال ۱۳۹۹ هم برای سومین ساخته سینمایی خود به نام «قلعه» پروانه ساخت دریافت کرده، اما هنوز این فیلم را جلوی دوربین نبرده است. این فیلم ساز سریالی به نام «آکتور» را هم برای شبکه نمایش خانگی کارگردانی کرده که جزو آثار موفق این مدیوم محسوب می شود. باید دید جاویدی ترجیح می دهد اکنون مسیرش را در سریال سازی ادامه دهد یا دوباره به مدیوم سینما برگردد.

موفقیت های بین المللی برای ملایبی

کاظم ملایبی سال ۱۳۹۵ اولین فیلم بلندش به نام «کوپال» را در شهر سبزوار جلوی دوربین برد، فیلمی که به بخش سودای سیمرغ سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر راه پیدا کرد و تابستان سال ۱۳۹۷ در گروه سینمایی هنر و تجربه به نمایش عمومی درآمد. اولین ساخته ملایبی علاوه بر اینکه نظر منتقدان داخلی را جلب کرد، توانست در جشنواره های مختلف خارجی هم خوش بدرخشد تا این کارگردان بتواند باطمینان خاطر بیشتری گام دومش را در سینما بردارد. او سه سال بعد به سراغ ساخت فیلمی به نام «گورکن» رفت، فیلمی که نتوانست به سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر راه پیدا کند. البته کنار گذاشته شدن این فیلم از جشنواره باعث نشد نام اثر جدید ملایبی در خبرها گم شود و «گورکن» با موفقیت در جشنواره های بین المللی بار دیگر توانایی های این کارگردان را ثابت کرد. ملایبی بعد از «گورکن» اثری دیگری را جلوی دوربین نبرد. او سال ۱۳۹۹ در گفت وگویی با شهرآر و اشاره به شیوع کرونا در کشور، گفته بود: «شاید ساخت هر قصه ای در این شرایط تصمیم زیاد درستی نباشد، از این رو فعلاً تولید فیلم نامه ای را که در دست دارم کنار گذاشته ام تا با تغییر کردن شرایط، زمان ساختش فرا برسد.»

۳ سال انتظار برای اکران اولین اثر سینمایی

عادل تبریزی که دستیار کارگردان فیلم سازانی چون رسول صدرعاملی، داریوش مهرجویی و مسعود کیمیایی بوده است، نخستین فیلم سینمایی خود به نام «گیجگاه» را در سال ۱۳۹۹ جلوی دوربین برد، فیلمی با بازی حامد بهداد و جمشید هاشم پور که در دو بخش کارگردانی اول و تدوین در سی و نهمین جشنواره فیلم فجر، نامزد دریافت سیمرغ بلورین شد. اما این فیلم سه سال در صف اکران منتظر ماند تا در نهایت از امروز، ۱۲ مهر، توانست روی پرده سینماها برود. به نظر می رسد این انتظار طولانی برای اکران باعث شده است تبریزی به سراغ ساخت دومین اثری سینمایی نرود. البته او سال گذشته برای ساخت فیلم «ستاره سینما» به تهیه کنندگی احسان ظلی پور پروانه ساخت گرفت و انتظار می رود به زودی این فیلم را کلید بزند. تبریزی سینماگری است که با وجود مهاجرت به تهران همچنان ارتباطش را با مشهد حفظ کرده است و تلاش می کند در رویدادهای سینمایی شهرش حضور داشته باشد. او سال گذشته در گفت وگو با شهرآر و درباره شهرش گفته بود: «من آرزو دارم در مشهد فیلم بسازم و در خیابان های مشهد فیلم برداری کنم ولی باید حمایت هم بشوم.»

رکورددار نامزدی در جشنواره فجر با اثر اول

ابراهیم ایرج زاده بعد از تجربه ساخت هفت فیلم کوتاه، اولین فیلم بلند سینمایی خود را در سال ۱۳۹۵ جلوی دوربین برد، فیلمی به نام «تابستان داغ» که همان سال به بخش مسابقه سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر راه پیدا کرد و با نامزدی در سیزده رشته رکورددار جشنواره فجر شد. در واقع ایرج زاده در همان قدم اول خود توانست توانایی هایش را ثابت و جایگاهش را به عنوان یک کارگردان حرفه ای در سینمای ایران تثبیت کند. او با وجود این موفقیت بلافاصله سراغ ساخت فیلم دومش نرفت و سه سال برای برداشتن قدم دوم خود زمان گذاشت و در نهایت در سال ۱۳۹۸ فیلم «عنکبوت» را جلوی دوربین برد، اثری براساس زندگی یک قاتل زنجیره ای که نتوانست موفقیت های «تابستان داغ» را تکرار کند و حتی به سی و هشتمین دوره جشنواره فیلم فجر راه پیدا نکرد. بعد از گذشت نزدیک به چهار سال از تولید فیلم «عنکبوت»، هنوز ایرج زاده قدمی برای ساخت سومین اثرش برنداشته است. البته مرداد سال گذشته در خبری اعلام شد که این کارگردان برای ساخت فیلم «بدروء محبوبم» پروانه ساخت دریافت کرده است، اما در ادامه هیچ خبری از شروع مراحل تولید و پیش تولید آن منتشر نشد.

جاماندن از جشنواره فیلم فجر

سال ۱۳۹۵ بود که هادی حاجتمند، سینماگر مشهدی، با همراهی مرحوم علی سلیمانی اولین اثری سینمایی خود را جلوی دوربین برد، فیلمی به نام «اشوگل» که اولین بار در سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد. «اشوگل» که اثری در ژانر دفاع مقدس است در جشنواره و در گیشه به موفقیت چندانی دست پیدا نکرد تا حاجتمند قدم اولش در سینما را چندان محکم برندارد. او دو سال بعد فیلم سینمایی «مدیترانه» را ساخت که متقاضی حضور در بخش سودای سیمرغ سی و هفتمین دوره جشنواره فیلم فجر بود. به گفته حاجتمند، بنا به خبری که به این کارگردان رسید، فیلمش تا شب قبل از اعلام اسامی ۲۲ فیلم بخش مسابقه، در فهرست داوران جای داشته، اما با رسیدن فیلم دیگری به دبیرخانه، «مدیترانه» از بخش مسابقه خارج شده است. حاجتمند که به نظر می رسد از معادلات سینمای ایران ناراضی است هنوز به سراغ سومین اثر سینمایی اش نرفته و ترجیح داده است این روزها برای تلویزیون کار کند. سریال «بیست کووید» به کارگردانی او این روزها مراحل تولیدش را پشت سرمی گذارد.

تغییر مسیر به سمت سریال سازی

سروش محمدزاده با اولین فیلم سینمایی خود توانست به سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر راه یابد و سیمرغ بهترین کارگردانی بخش هنر و تجربه را دریافت کند، فیلم «چهارشنبه» با حضور بازیگران چهره ای چون شهاب حسینی که به شدت مورد توجه و تحسین منتقدان قرار گرفت. در همان دوره جشنواره فیلم فجر سعید روستایی و محمدحسین مهدویان هم با اولین ساخته خود حضور داشتند و خوش درخشیدند. آن ها بعد از این تجربه موفق، فعالیت های سینمایی خود را جدی تر دنبال کردند. به طوری که مهدویان از سال ۱۳۹۴ شش فیلم سینمایی و روستایی دو اثر دیگر را جلوی دوربین بردند. اما محمدزاده با وجود گذشت هشت سال از ساخت نخستین اثر سینمایی اش، قدم دیگری در این مسیر برنداشته است. او در این سال ها ترجیح داده است فعالیتش را در حوزه سریال سازی پیگیری کند. سریال «سیاوش» که در شبکه نمایش خانگی توزیع شد و مجموعه های تلویزیونی «نوار زرد»، «سوران» و «هم بازی» از جمله تجربه های او در این حوزه هستند.

۹ سال دوری از سینما

راما قویدل، فرزند امیر قویدل، سینماگر فقید سینمای ایران، در سال ۱۳۹۳ نخستین فیلم سینمایی خود را با عنوان «چاقی» کارگردانی کرد، فیلمی که همان سال به بخش فیلم های اول (نگاه نو) سی و سومین جشنواره فیلم فجر راه پیدا کرد اما بعد از پنج سال و شهریور سال ۱۳۹۸ نتوانست روی پرده سینماهای کشور برود. شاید همین انتظار طولانی برای صف اکران باعث دلسردی راما قویدل شده است تا بعد از گذشت ۹ سال همچنان سراغ ساخت دومین اثر سینمایی خود نرود و در عرصه سریال سازی مشغول فعالیت شود. «بی نشان» و «ایلد» از جمله سریال هایی هستند که راما قویدل برای تلویزیون ساخته است. او پیش از این در گفت وگویی درباره چرخش خود به سمت سریال سازی گفته بود: «من اساساً پیچه سینما هستم. از سال ۶۷ در سینما کار می کنم ولی بعدتر به سبب بیشتر شدن پروژه های تلویزیونی و کمتر شدن پروژه های سینمایی و البته ماجراهای پیچیده ای که در سینما وجود دارد رفته رفته جذب تلویزیون شدم.»

گام دوم فیلم سازی برداشته می شود؟

بعد از رفتن، که این روزها در سینماهای کشور در حال اکران است، اولین ساخته سینمایی رضا نتاجی، فیلم ساز مشهدی، است، نتاجی که در چهارمین دوره جشنواره فیلم فجر سیمرغ بهترین فیلم کوتاه را از آن خود کرده بود، سال گذشته با «بعد از رفتن» در چهل و یکمین دوره جشنواره فیلم فجر حضور پیدا کرد، فیلمی که با وجود نامزدی در دو بخش بهترین نقش مکمل زن و بهترین فیلم اول، انتظارات را آن چنان که باید برآورده نکرد. باید دید نتاجی همچون دیگر سینماگران مشهدی بعد از ساخت فیلم اولش آهسته و پیوسته حرکت می کند یا با فاصله زمانی کمی دومین اثر سینمایی خود را کلید می زند.

در انتظار تکرار موفقیت

نیمای آقلمیا که فعالیت حرفه ای خود در سینما را از مشهد آغاز کرده، در سال های گذشته فقط یک فیلم سینمایی را کارگردانی کرده است، فیلمی به نام «امیر» که سال ۱۳۹۶ تولید شد و به سی و ششمین دوره جشنواره فیلم فجر راه پیدا کرد. اولین ساخته آقلمیا علاوه بر اینکه در آن زمان تحسین بسیاری از منتقدان داخلی را به همراه داشت، در جشنواره های خارجی هم به خوبی دیده شد و توانست جوایزی را از آن خود کند. از این رو در سال های گذشته بسیاری منتظر دومین اثر سینمایی آقلمیا بودند که این اتفاق تا امروز رخ نداده است. به نظر می رسد این روزها آقلمیا بیشتر فعالیتش را بر نویسندگی متمرکز کرده است.

توقف در مرحله اول

ناصر ضمیری سال ۱۳۹۲ با ساخت فیلم سینمایی «باد یگران» قدم بزرگی در مسیر فیلم سازی خود برداشت، اما فعالیت های سینمایی اش ادامه پیدا نکرد و او تا امروز فیلم دیگری را جلوی دوربین نبرده است. این در حالی است که ضمیری با بهره گیری از گروه بازیگران حرفه ای چون بابک حمیدیان و حمیدرضا آذرنگ، کارش را پر قدرت در عرصه فیلم سازی بلند شروع کرده بود. «باد یگران» در مشهد فیلم برداری شد و می توانست به نقطه شروعی برای رونق فیلم سازی مشهد تبدیل شود که متأسفانه این اتفاق رخ نداد.